

ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੋਜ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਨਾ ਰਿਟ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਲੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ ਕੇ ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਅਤੇ ਜੀ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਖਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 696

ਅਪ੍ਰੈਲ 16, 1976

ਪੇਪਰਸ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ( 1955 ਦਾ XIII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ(3), (4), (5) ਅਤੇ 50— ਸੈਕਸ਼ਨ 32 -ਡੀ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ — ਕੀ- ਧਾਰਾ 32 -ਡੀ (4) ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (i) ਜੇਕਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਪਰਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1955) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 4) ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ।

(11) ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1(3) ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅੰਤਮਤਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(5) ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। (ਪਰਾ 22)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ; ਅਤੇ

- (a) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (b) ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 1 ਤੋਂ ਪੀ. 3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

1. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ., ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ।

#### ਨਿਰਣਾ

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(3) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

' 2. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੇਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (1)। ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) 1977 PLJ 113.

(2) 1971 PLJ 38.

3. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿੰਡ ਬਠਲੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਰਹਿੰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।, 31 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹਿਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਆਈਰੀਮ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਗਰੀਅਨ: ਰਿਵਾਰਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-0(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਗਰੀਅਨ, - 4 ਜੁਲਾਈ, 1973, P-1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, 16.12 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 18.91 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਇਹ ਸਪਰਲਸ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ 2.79 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੀਡੀਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ, 1974 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 32-ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ), - 5 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੁਆਰਾ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-D(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ i ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ; ਅਤੇ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32rp (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, -ਕੌਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਦੀ ਧਾਰਾ, 32-D (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ. ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਕੋ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

6. 11 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ 1 ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। , ਸਿਰਫ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"32-ਡੀ. (3)। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿੱਟ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। •

(5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ' ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ, 50 ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"50. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ 1 ਦੁਆਰਾ "ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ! ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ

1 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ

ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(3), ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਅਤੇ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।, ਯਾਨੀ ਕਿ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ'। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। . ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"

"ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ

18 ਸਤੰਬਰ 1958 ਈ.

ਨੰਬਰ 7353-ਏ.ਆਰ. I (II)-58/64171— ਪੈਪਸੂ \* ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 13), ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਲਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

i

"ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ

23 ਦਸੰਬਰ 1963 ਈ.

ਨੰਬਰ SO 22-/Pep. ਏ. 13/35/S-50/64—ਜੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰ. SO 283-PA 13/ ; 55/S-50/62, ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1962, ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 (ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 13) ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ

1955), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

- (1) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (3), ਅਤੇ
- (2) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰੈਵੇਨਿਊ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ

1 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਈ.

ਨੰ. SO 347/PA 3/55/S. 50/64।—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੰ. 31-ARI (II)-62/169, ਮਿਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ -ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 13) ਦੀ ਡੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ:-•

- (1) ਪਟਿਆਲਾ, ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ
- (2) ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ,

ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), (4) ਅਤੇ ((5) ਸੀਓਐਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਅਤੇ § ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ

ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (3), ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵੀ ਬੇਲੋੜੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ. ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਉਪ - ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ - ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ , ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ - ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇ।

8. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕੰਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ , ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ. ਵੀ ਗਲਤ. ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ 32-ਡੀ (3) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਕੋ-ਇਕ ਤਰਕ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ



ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ, ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਣਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਵਾਂਗੇ।

9. ਕੰਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)। ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ - ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵਿਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 21(4) ਅਤੇ 42 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ v. ਕਰਮ ਸਿੰਘ, (4), ਨੂੰ ਮਦਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

10. ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਸ਼ਬਦ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11.) ਸ੍ਰੀ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ। ਇਹ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੁਆਰਾ ਚੈਪਟਰ IV-A ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪੈਰੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਚੈਪਟਰ IV-A ਨੂੰ ਸੀਮਿਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 50 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਇ IV-A ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 32-D ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਗੇ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕੱਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਪਏਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿਚ ਇਕੋ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਾ ਸੀ।

'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ' ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਅੱਧ ਵਿਚ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਤੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, (5)।

12. ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਬੇਲੋੜੇ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

13. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਪਬੰਧ 1963 ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਏ ਸਨ , ਅਤੇ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ

ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਵਿਧੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (3), (4) ਅਤੇ (5) ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 23 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 1 ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ -ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 2 ਓਪਰੇਟਿਵ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਕੰਧਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ), ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਜੋ

#### 14 1969 PLjT57. ਆਰ

. ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ, IRWE)1a ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3), (4) ਅਤੇ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਹ ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ 5 ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ 1 ਕਿਸੇ ਨਾਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲੇ, ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ 'ਤਰਜੀਹੀ' ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਜਾਂ' ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ' ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਉਪ ਧਾਰਾ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।'। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਖੁਦ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਕੱਤਰ ਟੈਰੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸੰਗਤਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੇਵਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੀ ਸੇਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 23 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 3) ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

15 . ' ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ , ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ 1956 ਦੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਨੰ. 15 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚਨਚੇਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ 'ਇਸ ਲਈ' ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ  $tije(\&jjiaie)$  (ਨੌਕਰੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਝੂਠੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦ  $ihlpb^ectijjp$  (3) ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ,  $sufcse^on$  (\$) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੀਏ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:-

"21(4) ਬੰਦੋਬਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ^ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੇ।"

ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"42. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਵੰਡੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੇ ਦੁਆਰਾ

ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।"

ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

#### 17. ਕੰਸੋਲਿਡੇਟਿਡ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ

ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਤੇ (4) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਵਿਚ -ਡੀ (3), 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਓ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਕ 'ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਹੈ' ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ'। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਜਾਂ ਦੁਹਰਾਓ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ (4) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਨਸੋਲੀ ਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਏਕੀਕਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਜੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

#### 18. ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ

ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।  
(ਸੁਪਰੀਮ), ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 41(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੁਕਮ

ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ'। ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

- ' . “ਡੈਲੀਗੇਟ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਏਜੰਟ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ। ਇੱਕ ਏਜੰਟ  
(. ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।  
. ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ, ਐਕਟ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ”

>

ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 21 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਸੀ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਰੰਡਰ ਧਾਰਾ 42; ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ' ਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰੀਮ), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼



ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹੁਕਮ ਅਤਿ, ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ(3) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ। (4) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

19. ਕੰਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨੁਕਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ) ਅਤੇ (4) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਭੇਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਜੀਬ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਡਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 50. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

s'

20. ਛੋਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ.

21. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ

ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੀ.ਓ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

22. ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ:-

(i) ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੋਵੇਗਾ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ii) ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਮਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰੇਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(iii) 23 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਉਪ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (3)।

(iv) 18 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗੀ।

23. ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਡੀ (4) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਡੀ (3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਹੁਣ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੀ;

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ ਤੇਵਤੀਆ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

266

**I.L.R. Punjab and Haryana**

**(1979)2.**